

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010659
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010659.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského a sudcov JUDr. Jozefa Janíka JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému O.. E. P., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom Q. J. č. XXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr. zákona, prejednal odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn.: 1T/195/2015-429 z 18.02.2016 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods.1 Tr. poriadku vec s a v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza rozsudkom sp. zn.: 1T/195/2015-429 zo dňa 18.02.2016 uznal obžalovaného O.. E. P. za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 03. augusta 2014 o 15.10 hodine na ceste I/50 pri Obci Nitrianske Sučany, okres Prievidza, v kilometri 162,1, počas vedenia osobného motorového vozidla značky R. H. evidenčné číslo Q., ktoré viedol ako vodič smerom od Obce Horné Vestenice do Mesta Nováky, z dôvodu nedodržania bezpečnostnej vzdialenosti od pred ním idúcej cyklistky a nesprávnej reakcie na vybočenie cyklistky E. U., ktorá obchádzala ležiacu mršinu psy a išla tým istým smerom, prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti bicykla, na základe čoho cyklistka spadla na cestu, čím porušil ustanovenie § 3 ods.2 písm. a), § 17 ods.1 Zákona číslo 8/2009 Z.z. O cestnej premávke a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho cyklistka E. U. utrpela zranenia - zlomeninu chirurgického krčku pravej ramennej kosti, pomliaždenie a odreninu pravého kolena a odreninu pravého predlaktia, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života 9 týždňov.

Za to mu bol podľa § 157 ods.1, § 56 ods.1,2, § 38 ods.3, § 36 písm. j) Tr. zákona uložený peňažný trest vo výške 1200,- €.

Podľa § 57 ods.3 Tr. zákona pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu bol stanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Zároveň podľa § 288 ods.1 Tr. poriadku boli poškodená E. U. a Sociálna poisťovňa Bratislava odkázané s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení ho odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného vo výroku o treste a tiež obžalovaný vo všetkých výrokoch. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že ho napáda v neprospech obžalovaného vo výroku o treste ako i vo výroku o treste zákazu činnosti, ktorý nebol uložený. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku nepriznal. Uviedol, že uvedený úsek cesty pozná dobre, často tadiaľ jazdí. Spáchanie trestnej činnosti bolo obžalovanému preukázané. Znalec potvrdil, že ak by obžalovaný na poškodenú reagoval už v čase, keď začala obchádzať prekážku, dopravnej nehode by dokázal zabrániť. Uložený trest je podľa

prokurátora príliš mierny vzhľadom na závažnosť porušenia dopravných predpisov. Súd nezohľadnil všetky skutočnosti súvisiace s dopravnou nehodou, jej priebehom, mierou zavinenia, následku a osobou obžalovaného. Nemožno súhlasiť s neuložením trestu zákazu činnosti, pretože na jeho uloženie boli splnené zákonné podmienky. Obžalovanému je potrebné uložiť primeraný podmienený trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti.

Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste zrušil a sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody v prvej polovici zákonného rozpätia a trest zákazu viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v prvej štvrtine trestnej sadzby.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že žiadal pribratie znaleckého ústavu z dôvodu rozporov záverov znalcov Gondžára a Pribulu. Skutočnosť, že bicykel bol odnesený a auto posunuté, nemohli byť rozhodujúce v odôvodnení nepribratia znaleckého ústavu do konania. Znalecký posudok by vedel vypracovať i Ústav súdneho inžinierstva. Jedinou otázkou, ktorú obžalovaný žiadal zodpovedať bolo, či poškodená vytvorila náhlu prekážku, alebo nie. Zodpovedanie tejto otázky je podstatné pre uznanie viny. Nie je pravdou, ako to uviedol súd prvého stupňa, že obaja znalci uviedli že ak by obžalovaný reagoval včas, mohol by nehode zabrániť. Práve naopak, znalec Pribula uvádzal pri výpočtoch obe možnosti, pripustil teda že poškodená mohla vytvoriť náhlu prekážku. Znalec Gondžár na pojednávaní uviedol, že zotráva na svojich záveroch, ale pri kladení otázok pripustil že jeho záver nie je správny a na otázky nevedel odpovedať jednoznačne. V rámci výsluchu dňa 22.09.2015 potvrdil, že miesto zrážky sa nachádzalo vo vzdialenosti 25,7 m a nie 34,5 m od začiatku bodu merania. K priebehu a otázke zákonnosti rekonštrukcie sa súd odmietol zaoberať a to i napriek snahe obhajcu. Znalec Gondžár vyhotovoval dodatok k znaleckému posudku na podklade rekonštrukcie, kde evidentne použil zlé vstupné údaje. Súd sa nevysporiadal s podstatným rozporom v odborných záveroch znaleckých posudkov a následne prezentovaných na pojednávaní znalcom Pribulom o havarijnom brzdení pred vznikom šmykovej stopy, kde stopa č. 3 vznikla pri prudkom zatočení doprava. Znalec Gondžár napokon na výsluchu pripustil, že záver znalca Pribulu je správny a neuviedol jednoznačne, že poškodená nevytvorila náhlu prekážku vozidlu vedenému obžalovaným. Znalec Gondžár sa vôbec nezaoberal tým, že pri brzdení systémom ABS nemusí brzdná stopa vôbec vzniknúť. Znalci sa teda zhodli, že záver znalca Pribulu bol správny a teda poškodená mohla vytvoriť náhlu prekážku. Tak ako obžalovanému nemožno oneskorenú reakciu vylúčiť, nemožno mu ju ani bez pochybností prisúdiť. Znalec z odboru zdravotníctva a farmácia MUDr. Babiak, na rozdiel od znalca MUDr. Pamulu, stanovil dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej na 9 týždňov. Na hlavné pojednávanie však prišiel nepripravený. Obžalovaný s určenou ujmom na zdraví nesúhlasí. V rozsudku absentuje i podrobné odôvodnenie výšky uloženého peňažného trestu.

Neskôr obžalovaný odôvodnenie odvolania doplnil v tom smere, že posudok znalca Ing. Karola Gondžára, CSc. Je nezákonný a nepoužiteľný, pretože znalec bol do konania pribratý pred vznesením obvinenia. Obžalovaný teda nemal možnosť voči znalcovi uplatniť prípadné námietky a výhrady. Tu obžalovaný poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 2To/10/2015 a 1To/95/2012. Jediným použiteľným dôkazom je preto znalecký posudok Ing. Pribulu.

Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.2 Tr. poriadku zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol sám tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí.

O podaných odvolaniach rozhodoval krajský súd s poukazom na ustanovenie § 326 ods.1 písm. b) Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí.

Na neverejnom zasadnutí konanom o odvolaniach sa krajský súd oboznámil s obsahom spisového materiálu súdu prvého stupňa a podanými odvolaniami.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 321 Tr. poriadku :

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Podľa § 322 Tr. poriadku:

(1) Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

(2) Ak napadnutý rozsudok je chybný len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba alebo je neúplný, môže odvolací súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátiť s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

(4) Odvolací súd nemôže sám

a) uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,

b) uznať obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, zistiť pritom naplnenie odvolacích dôvodov uvedených v § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. poriadku, pretože napadnutý rozsudok bol vydaný predčasne z dôvodu neúplnosti skutkových zistení a pochybností o skutkových zisteniach.

Vo vzťahu k napadnutému rozsudku preto krajský súd uvádza nasledovné:

Okresný súd rozhodnutie o vine oprel takmer výlučne len o závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru Cestná doprava Ing. Karola Gondžára, CSc., keď v napadnutom rozsudku uviedol, že „z výpovedí oboch znalcov z odboru cestnej dopravy vyplynulo, že technika jazdy cyklistky nebola správna, avšak v prípade, že by obžalovaný na vzniknutú situáciu reagoval včas, mohol nehode zabrániť. Súd v neposlednom rade poukazuje aj na tú skutočnosť, že znalec Ing. Karel Gondžár CSc. vo svojej výpovedi uviedol, že v prípade, že by obžalovaný začal brzdiť tak, ako uvádza vo svojej výpovedi, tak by ku kontaktu vozidla obžalovaného s cyklistkou vôbec nedošlo. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že cyklistka sa po vybočení v jazdnom pruhu k stredovej časti pohybovala po dlhú dobu a teda obžalovaný mal možnosť na jej vybočenie reagovať a vozidlo spomaliť tak, aby ku kontaktu vozidla s cyklistkou nedošlo..... Súd po zhodnotení všetkých dôkazov mal preukázané, že obžalovaný vedel, že na predmetnom úseku je povolená rýchlosť 90 kilometrov za hodinu, že sa tam nachádza značka upozorňujúca na cyklistov, že v predmetnom úseku je plná čiara, aj tá skutočnosť, ktorá vyplynula zo samotnej výpovede, že tam jazdia kamióny, resp. vozidlá veľkou rýchlosťou, nedostatočne sa venoval riadeniu motorového vozidla, pretože hoci po dlhšiu dobu videl nesprávnu techniku jazdy cyklistu, ktorý neukazoval zmenu spôsobu jazdy, nesprávne vykonával obchádzanie prekážky na ceste, na vzniknutú situáciu reagoval oneskorene a nesprávne. .... Pokiaľ obhajca obžalovaného navrhol vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom z odboru cestnej dopravy, súd tento návrh zamietol z dôvodu, že obaja znalci mohli, aj vychádzali už zo zadokumentovaných dôkazov, pričom vzhľadom na to, že obžalovaný po dopravnej nehode vozidlo odstavil na poľnú cestu, odniesol aj bicykel mimo cestnú komunikáciu, nemožno už vyvodiť iné závery, ako už povedali znalci z odboru cestnej dopravy, t.j. Ing. Karel Gondžár CSc., že obžalovaný mohol nehode zabrániť, resp. vyjadrenie znalca Ing. Marka Pribulu v tom, že obžalovaný mohol nehode zabrániť na 50 %, resp. na 50 % nemohol nehode zabrániť.“

Podľa názoru krajského súdu sa však súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, skutkové zistenia sú neúplné a preto vznikli pochybnosti o

správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých bude treba dôkazy zopakovať, prípadne vykonať nové dôkazy.

V prvom rade je potrebné uviesť, že i súdny znalec Ing. Gondžár vo svojom znaleckom posudku, i výpovedi uviedol, že technika a spôsob jazdy poškodenej bola nesprávna, táto pri obchádzaní prekážky technicky bezdôvodne a neadekvátne situácii vybočila ďaleko do pravého jazdného pruhu, pričom postačovalo menšie vybočenie. Túto skutočnosť však súd prvého stupňa pri posudzovaní prípadného (spolu)zavinenia vôbec nebral do úvahy.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný i poškodená sa po vozovke pohybovali za dobrých poveternostných podmienok, viditeľnosť nebola objektívne sťažená. Poškodená musela objektívne vidieť prekážku na ceste v smere svojej jazdy (zrazený pes) a mala dostatok času premyslieť si vyhýbací manéver a uskutočniť ho tak, aby prípadne neohrozila iných účastníkov cestnej premávky. Zo spisového materiálu je zrejmé, že poškodená mala vyhýbací manéver uskutočniť skutočne veľmi „neštandardným“ spôsobom. Je veľmi otázne, či poškodená nevytvorila vozidlu vedeného obžalovaným náhlu prekážku v jazde, na ktorú už nemohol adekvátne reagovať.

Ako uviedol v znaleckom posudku znalec z odboru cestná doprava Ing. Marko Pribula, obžalovanému nemožno preukázať nesprávne prvky v riadení vozidla, pričom spôsob jazdy poškodenej hodnotí ako nesprávny. Objektívne možno preukázať také technicky prijateľné priebehy nehodového deja, pri ktorých obžalovaný žiadnym spôsobom nemohol zabrániť zrážke s cyklistkou. Obžalovanému je možné preukázať oneskorenú reakciu na pohyb cyklistky prinajmenšom s takou pravdepodobnosťou, ako je možno preukázať, že kolízii zabrániť nemohol. Existujú také varianty nehodového deja technicky úplne akceptovateľné, pri ktorých nemožno obžalovanému preukázať oneskorenú alebo technicky nesprávnu reakciu na vzniknutú situáciu.

Pravdou je i to, že znalec Ing. Gondžár pri výsluchu na hlavnom pojednávaní prinajmenej pripustil, že i závery znaleckého posudku Ing. Pribulu môžu byť technicky prijateľné.

Za danej situácie bolo preto úlohou okresného súdu, aby predtým, ako sa priklonil k určitej variante skutkového deja, skonfrontoval závery oboch znaleckých posudkov súdnych znalcov z odboru cestná doprava, vyvodil z nich závery potrebné pre dokazovanie a svoj postup logicky zdôvodnil.

Okresný súd však za prioritizoval závery jedného zo znaleckých posudkov, pričom v rozsudku absentuje fundované zdôvodnenie prečo tak urobil a prečo záver o vine vybudoval na takomto postupe. Okresný súd sa vôbec bližšie nezaoberal tým a ani nezodôvodnil, prečo závery druhého zo znaleckých posudkov nepovažoval za relevantné.

Za daných okolností bolo potom povinnosťou súdu prvého stupňa podrobne sa zaoberať a vyrovnáť so závermi oboch znaleckých posudkov a so všetkými námietkami obžalovaného, prípadne akékoľvek nejasnosti odstrániť postupom podľa § 147 ods.1 Tr. poriadku - totiž pribratím znaleckého ústavu, v danom prípade Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej Univerzity v Žiline.

Rozhodne neobstojí tvrdenie prezentované súdom prvého stupňa, že na takýto postup nebol dôvod, lebo bolo manipulované s polohou vozidla i bicykla. Je treba prisvedčiť námietke obžalovaného, že ak za takéhoto stavu mohli vyhotoviť znalecké posudky súdni znalci z odboru cestná doprava, je možné aby znalecký posudok vyhotovil prípadne i znalecký ústav.

Doplnené dokazovanie bude musieť zodpovedať otázky, či poškodená mohla vytvoriť pre vozidlo obžalovaného náhlu prekážku, či a akým spôsobom mohol na takýto stav obžalovaný reagovať a čo bolo teda primárnou technickou príčinou dopravnej nehody.

Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že vypracovaním znaleckého posudku pred vznesením obvinenia boli porušené jeho práva. Obžalovaný totiž mohol kedykoľvek v priebehu ďalšieho konania napadnúť závery znaleckého posudku a tiež mohol klásť znalcom otázky. Ak obžalovaný poukazuje na judikatúru iného krajského súdu tak je potrebné uviesť, že závery judikatúry všeobecných súdov nedisponujú všeobecnou záväznosťou.

Vzhľadom na zrušenie rozsudku nepovažuje krajský súd za potrebné bližšie reagovať na úvahy súdu prvého stupňa ohľadne dĺžky liečenia poškodenej. Túto otázku bude musieť nanovo opakovane zodpovedať okresný súd a to prípadne i opakovaným výsluchom znalcov.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých odvolaním obžalovaného napadnutých výrokoch, pretože zistil chyby a to najmä nejasnosť a neúplnosť časti skutkových zistení a tiež preto, že sa súd prvého stupňa neevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Keďže vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, bude potrebné vykonať niektoré nové dôkazy, resp. niektoré dôkazy zopakovať. V dôsledku uvedených pochybení boli napadnutými výrokmi rozsudku zároveň porušené viaceré ustanovenia Trestného zákona.

Keďže zároveň nemohol krajský súd rozhodnúť vo veci sám vzhľadom na potrebu doplnenia dokazovania, vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd prvého stupňa bude pri doplnení dokazovania a novom rozhodovaní viazaný právnymi názormi krajského súdu uvedených v tomto uznesení a bude povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie krajský súd nariadil.

Zrušením rozsudku bolo zároveň konzumované i odvolanie prokurátora, ktorého dôvodmi nebolo potrebné sa vzhľadom na zrušenie bližšie zaoberať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.